

- 9 -

После, същата вечер, скицирах твоята неоснователна може би тревога, че Герасим е почти безнадежден, мислите ти, страхът и скритата болка така:

сега е той печален, примирен
и носи в себе си всевечната тревога,
но повече от тебе и от мен.

И някой ден по снежно бяла лента
Душата му ще литне къмто Бога.

Сега е ^отй печален, скръбен, блед,
очите му са хлътнали, беззрачни....

и нявгащни ^{болно} строен силует
чертае ~~само~~ някаква си крива,
а дните му болезнени и мрачни.

- " -

А може би отдавна е решен
и днеска песента му е изпята:
сега е там пред ^{масага просиян,} (моето) презрли,
устните му са бледни и безкръвни
и ще не ^{изтуканат} ~~изтуканат~~ мислята.

4.IV. Русе

Разбира се, всичко това не отговаря на никаква истина, но аз ти казах, тука е отразена твоята тревога.

Днес по обем ти пиша малко, изглежда че те отекчавам, друг път ще видиме. Сега стига нали?

Търсиш душа, в която да се влюбиш. Много съжелявам, че това е нещо все пак относително и надали ще имаш успех. Всеки случай аз ти го желая. ¹Благодаря ти за снимката много, тя ще бъде един красив спомен. За Великден пиши тука, защото едва ли ще ни пуснат.

Бъди по-²активна и остави това "пиши ако обичаш", че ми бодеш с него очите. Дано се видим за Великден.
Сега прости, ^{ако те отекчавам с тези писма.} скоро ще очаквам с ^{подпис.}

С привет: Кольо